

Az ítéltábla dr. Czilli Teréz ügyvéd által képviselt **felperesnek** jogtanácsos által képviselt **I.r., ...által képviselt II.r., dr. Szalay Endre ügyvéd által képviselt III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., Baumgartner Lajos , által képviselt X.r., dr. Szalay Endre ügyvéd által képviselt XI.r., által képviselt XII.r., Dr. Mezey D. Róbert Ügyvédi Iroda által képviselt XIII.r., XIV.r. alperesek ellen közös tulajdon megszüntetése** iránt indított perében, a Veszprémi Törvényszék 2012. január 16. napján kelt 3.P.20.537/2010/41. számú ítéletével szemben a felperes által 43. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A perköltség viselése tekintetében akként változtatja meg, hogy a felperes a III, VI, VII és XI. r. alpereseknek fejenként 150.000.-(Egyszázötvenezer) forint + ÁFA, a XIII. és XIV. r. alpereseknek fejenként 250.000.-(Kettőszázötvenezer) forint + ÁFA ügyvédi díjból és 30.000.-(Harmincezer) forint készkiadásból álló elsőfokú perköltséget köteles megfizetni.

Köteles továbbá a felperes 15 napon belül megfizetni a III, VI, VII, XI, XIII. és XIV. r. alpereseknek fejenként 75.000.-(Hetvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 800.000.-(Nyolcszázezer) forint fellebbezési illetéket az Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a perbeli ingatlanon fennálló közös tulajdont a tulajdoni arányának megfelelő, a keresethez mellékelt és hatóságilag jóváhagyott változási vázrajz alapján önálló ingatlan kialakításával természetben szüntesse meg.

A VIII, IX és X. r. alperesek érdemi ellenkérelmet nem terjesztettek elő, a IV. és XII. r. alperesek a kereset teljesítését nem ellenezték, a többi alperes a kereset teljesítését ellenezte.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II, VI-VII. és a XI. r. alpereseknek egyetemlegesen 2.000.000.-Ft + ÁFA ügyvédi díjat, a XIII-XIV. r. alpereseknek

egyetemlegesen 2.000.000.-Ft +ÁFA ügyvédi díjat és 60.000.-Ft készkiadást. Kimondta, hogy az előlegezett eljárási illetéket az állam viseli.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a perbeli ...1. hrsz.-ú ingatlanon a felperes a XI. r. alperestől szerzett ingyenes átadás címén tulajdonjogot, mégpedig a társadalmi szervezetek által használt állami tulajdonú ingatlanok jogi helyzetének rendezéséről szóló 1997. évi CXLII törvény alapján. Az ingyenes vagyónátadási szerződés 2001. április 9-én kelt. A felperes 689/11728 tulajdoni hányada természetben az ingatlanon a raktárépület földszint 1,2,3,4,5. számú helyiségeiből áll és 179 m² nagyságú területet képez. A felperes ennek megfelelően kapta kizárólagos használatba az ingatlanrészt. Az ingatlan tekintetében a XIV. r. alperes, illetőleg annak jogelődje az MHSZ a XI.rendű alperessel, mint tulajdonossal korábban bérleti szerződést kötött és azon gépjárművezető-képző vizsgáztatásra alkalmas tanpályát alakított ki, tevékenységi körével összefüggően használja, birtokolja azt. A 2007. január 2-i szerződésmódosítás első pontja határozottan körülírta azt az ingatlanrészt, amelyet bérbeadás folytán a XIV. r. alperes birtokba vett. A bíróság megállapította, hogy a vagyónátadási szerződésben foglaltakkal ellentétben később nem került sor az ingatlan társasház tulajdonná való átalakítására.

A bíróság a Ptk.147. és 148. §-ának alkalmazása során kiemelte, hogy a perben hangsúlyozott jelentőséggel bír az, hogy milyen tartalommal és milyen megkötésekkel került sor az egyes tulajdoni illetőségek ingyenes átadására a korábbi tulajdonos részéről. A felperes ennek során raktárhelyiségeket kapott kizárólagos használatra azzal, hogy a folyamatban lévő társasháztulajdonná történő alakítás eredményeként a vagyónátadási szerződés szerint tulajdoni illetősége módosulhat.

A bíróság vizsgálta, hogy a felperesi igény gyakorlása nem minősül-e visszaélésszerűnek, nem sérti-e súlyosan a többi tulajdonostárs méltányos érdekeit. Utalt arra, hogy a közös tulajdon megszüntetésének akadálya lehet az ingatlan olyan tartós használati megosztása is, melynél fogva a használatához kötelmi jogcímen többlet jogosultságok kapcsolódnak. A bíróság a földmérő szakértő, a műszaki szakértő, továbbá a felperes által felkért magánszakértő nyilatkozatából megállapította, hogy a felperes közös tulajdon természetben történő megszüntetésére irányuló igénye az általa kért módon érintené a gépjárművezető-képző tanpályát, melyen hatósági vizsgáztatás is folyik. A XIV. r. alperes birtokolja, használja a területrészt, ezt a felperesi megosztási módozat megvalósulása igen kedvezőtlenül, mégpedig akként érintené, hogy ezt a tevékenységet folytatni nem tudná. A XIII. és XIV. r. alperesnek tehát olyan érdeke áll fenn, mely súlyosan sérülne a felperes által kért természetbeni megosztás megvalósulásával. Az elsőfokú bíróság szerint tehát a felperesi kereseti kérelem megalapozatlan, mert részben a XIII. és XIV. r. alperes méltányos érdekeit súlyosan sértené, másrészt nem pontos a felperesi tulajdoni illetőség, a vagyónátadási szerződésben megfogalmazottakból következően ugyanis alappal számíthat a felperes arra, hogy a részére átadott tulajdoni hányad a társasháztulajdonná történő átalakítás eredményeként változhat.

A felperes fellebbezésében az ítélet keresete szerinti megváltoztatását, az ingatlanon fennálló közös tulajdonnal kapcsolatos változási rajzzal egyező módon való természetbeni megszüntetését kérte. Mindemellett az alperesek javára megítélt ügyvédi munkadíjból eredő perköltséget eltúlzottnak ítélte. Álláspontja szerint az nem áll arányban a jogi képviselők

kifejtett tevékenységével, azt 75 %-kal leszállítani kérte. A IV. és a XII. r. alperesek kivételével az alpereseket kérte marasztalni az első- és másodfokú perkoltségben.

A felperes megítélése szerint az ítélet megalapozatlan, iratellenes és jogszabálysértő. Álláspontja szerint nem tárta fel a bíróság a teljeskörű tényállást, a rendelkezésre álló adatokból téves tényállást állított fel, olyan tényeket vett a tényállás elemei közé, amelyre egyik fél sem hivatkozott, illetőleg nincs rá perbeli adat.

A bíróság ítélete nem tesz különbséget az alperesek között, és nyilatkozataikat is összemosza. Az alperesek között négy érdekcsoport jelent meg.

A IV. és a XII. r. alperesek nem ellenezték a kereset teljesítését. A II. és V. r. alperesek ellenezték ugyan a keresetet, de a tárgyalásokon nem jelentek meg, ezen túlmenően semmilyen érdemi nyilatkozatot vagy észrevételt nem tettek, érdektelenül viselkedtek.

A VIII, IX és X. r. alperesek a kereseti kérelemre semmilyen nyilatkozatot nem tettek.

Az I, III, VI, VII, XI, XIII és XIV. r. alperesek érdemi eljárési cselekményeket fejtettek ki. Ugyanakkor az I, III, VI, VII és XI. r. alpereseknél fel sem merült a közös tulajdon megszüntetése kapcsán a rutinpálya használatának korlátozásával kapcsolatos körülmény. Ők érdeksérelmüket abban határozták meg, hogy a visszamaradó terület értéke jelentősen csökkenne. Az elsőfokú ítélet indokolása erre az alperesi védekezésre nem tért ki, mindemellett a beszerzett szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy az ezirányú védekezés alaptalan. A fentiek alapján tehát kétséget kizáróan megállapítható, hogy 12 alperes tekintetében nincs kimutatható és bizonyított érdeksérelem. Ők 9682/11728 tulajdoni hányadot képviselnek.

Az ítélet olyan alperesi állításokat fogad el tényként, amelyeket a XIII és XIV. r. alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, de azt nem tették meg. Az elsőfokú bíróság felhívása ellenére sem bizonyították tulajdonjogukat, illetőleg a birtoklásuk, használatuk jogcímét. Ezzel kapcsolatosan nem tettek eleget a bíróság iratcsatolás iránti felhívásának. Nem került benyújtásra bérleti szerződés, a csatolt szerződésmódosítás csupán fénymásolat, azt a felperes már az elsőfokú eljárás során sem fogadta el. Kétségbe vonta az okirat valódiságát, indítványozta a XIV. r. alperesnek az eredeti okirat becsatolására kötelezését. Ilyet azonban a XIII, XIV. r. alperesek nem tudtak csatolni. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére állapította meg tényként a XIV. r. alperes bérleti jogviszonyra alapított használati jogát. A bíróság figyelmen kívül hagyta a XIII, XIV. r. alperesek bizonyítási terhét.

A XIV. r. alperesnek nincs olyan jogcíme a rutinpálya tekintetében, amely akadályozhatja a kereseti kérelem teljesítésének. Az ingatlan-nyilvántartási adatokból megállapítható, hogy a XIV. r. alperes 2010 októberétől nem rendelkezik tulajdonnal, használatának egyéb jogcímét sem igazolta. Arra sem derült fény, hogy a hivatkozott és feltételezett bérleti jogviszony határozott vagy határozatlan idejű-e, felmondható-e, ha igen, milyen feltételekkel. A felperes utalt arra is, hogy a XIV. r. alperes egyébként is bárhol bérelhet más ingatlant, továbbá kiemelte, hogy a XIV. r. alperes korábban 332/11728 tulajdoni hányaddal rendelkezett az ingatlanon, ez sem a rutinpálya területének használatában testesült meg, hanem az ingatlanon található irodahelyiségek egy részének kizárólagos használatában merült ki. A rutinpálya használatát a XIV.r. alperes az osztatlan közös tulajdont képező területrészt terhére valósítja meg, tulajdonostársainak tényleges megkérdezése nélkül. A tulajdonostársak sem ismernek a felek között létrejött használati megosztási szerződést, holott ez képezhetné az alapját annak, hogy bármelyik tulajdonostárs a közös tulajdonból őt kizárólagos használatra feljogosító területrészt bérbe adhasson. Ugyanakkor az ilyen típusú bérleti szerződést az 1990. évi LXX.

törvény 3. §-a egyébként is kizárja. Az elsőfokú ítélet 4. oldalának 2. bekezdése is iratellenes, valótlan és nem bizonyított tényállításokat fogad el.

Hangsúlyozta a felperes, hogy a XIV. r. alperes nem jogutódja az MHSZ-nek. A 1022/1990.(II.14.) MT. határozat a **MHSZ-t** jogutód nélkül megszüntette. Az 1990. évi LXX. törvény 1, 2. és 3. §-ának, továbbá az 1996. évi LXV törvény 11. §-ának rendelkezései kizárják, hogy az MHSZ jogutódjának minősüljön a XIV. r. alperes a használati jog tekintetében. A XIV. r. alperes saját maga az alapítójától származtatja a használati jogát, az alapító szervezet jogutód nélküli megszűnése folytán azonban ez a származtatott használati jogosultság is megszűnt, saját jogán pedig nem kötött bérleti szerződést a rutinpálya tekintetében.

A fellebbezési eljárás során a felperes a csatolt tulajdoni lap teljes másolatára hivatkozással kiemelte, hogy a XIV.r. alperes 2010. október 27-től 2012. március 21-ig terjedő időszakban nem volt tulajdonosa a perbeli ingatlanoknak.

A XIII-XIV.r. alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az ítélet helybenhagyását kérték. Hangsúlyozták, hogy rájuk nézve súlyos érdeksérelemmel járna a megosztás felperes által kért módja. Az évtizedekkel ezelőtt kialakított rutinpálya használatát ellehetetlenítené.

A bérleti szerződés módosítása, a bérleti díjról kiállított számla és a XIV., valamint a XI.r. alperesek egybehangzó nyilatkozata igazolja a bérleti jogviszony létrejöttét.

Az ingatlan tartós használati megosztása is akadályozza a közös tulajdon megosztásának.

Az MHSZ jogutódlásával kapcsolatos fellebbezési érvelés irreleváns, mindemellett az 1990. évi LXX. tv. 4. §-a értelmében a használati jogát biztosító korábbi szerződés is érvényes.

A III., VI., VII., XI.r. alperesek ugyancsak az ítélet helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes által kért megosztási mód a tulajdonostársak, legfőképp a XIII-XIV.r. alperesek méltányolható érdekeit sértene.

Kiemelték, hogy a felperes kereseti kérelmének teljesítése ellentétes az 1997. évi CXLII. tv.-en alapuló ingyenes vagyonátadás rendeltetésével, céljával, valamint a felperes által a vagyonátadási szerződésben vállaltakkal.

Vitatták, hogy az alperesek javára megítélt perköltség összege eltúlzott lenne.

A fellebbezés a per érdemét tekintve nem alapos, míg a perköltségviselésre irányuló rendelkezések tekintetében alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást és a beszerzett peradatok okszerű, logikai ellentmondástól mentes mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, a keresetet elutasító döntésével és annak indokaival az ítélet tábla is egyetértett.

A közös tulajdon megszüntetése iránti perek kialakult (az 1/2008.(V.19.) PK. véleményben összefoglalt) bírói gyakorlata szerint a közös tulajdon megszüntetése iránti kereset elutasítására kerülhet sor, ha a tulajdonostárs e jogát visszaélészerűen gyakorolja, továbbá ha a közös tulajdon megszüntetése az adott körülmények között a másik (többi) tulajdonostárs méltányos érdekeit súlyosan sérti. A kifejtettekre és az alperesek védekezésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok alapján a perben abban kellett állást foglalni, hogy a

közös tulajdon megszüntetésének felperes által kért módja összeegyeztethető-e az imént idézett 1/2008.(V.19.) PK. vélemény VII. pontjában foglalt elvárásokkal. Ennek megítélése során - ahogy az elsőfokú bíróság is kiemelte - különös jelentőséggel bírnak a felperes tulajdoni illetőségének megszerzésével, továbbá az ingatlan használati módjával kapcsolatos körülmények.

Az előbbi tekintetében megállapítható, hogy a felperes a tulajdoni illetőségét az 1997. évi CXLII. törvény alapján szerezte. A társadalmi szervezetek vagyonhoz juttatásának célja a törvény 2. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a már korábban is a szervezet elhelyezését és működtetési céljait szolgáló ingatlannak vagy ingatlanrésznek a tevékenységhez szükséges mértékben való átruházása volt. A törvény 8. §-a a szerződés kötelező tartalmi elemeként követeli meg annak meghatározását, hogy az átadott ingatlant a tulajdonos a szervezet elhelyezésére, illetőleg az alapszabályában meghatározott működési célját szolgáló tevékenység folytatására használhatja. A felperes tehát a már korábban is használatában álló ingatlanrészekre (a raktárhelyiségekre) tekintettel és azok értékére figyelemmel jutott tulajdoni illetőséghez annak érdekében, hogy a tevékenysége ellátását már ne csak ezen ingatlanrészek használati joga, hanem tulajdonjoga is biztosítsa. Ennek megfelelően a felperest ezen raktárhelyiségek tekintetében illette meg az ingatlan kizárólagos használata.

Megállapítható az is, hogy a XI.r. alperes jelentős (az ingatlan tulajdoni hányadának majdnem felét kitevő) tulajdoni illetőséget tartott vissza a maga részére. Az ugyancsak az 1997. évi CXLII. törvény alapján juttatásban részesülő alperesek, illetőleg az ilyenek jogutódai tulajdonszerzését az ingatlan egyéb, természetben jól meghatározható részeire kiterjedő használati jog alapozta meg (irodák, stb.). Az ők kizárólagos használata sem terjedt ki a perrel érintett ún. „rutinpálya” területére. Ugyanakkor megállapítható, hogy a rutinpálya a XI.r. alperes, azaz a XI.rendű alperes neve kizárólagos használatába tartozik, melyet bérbeadás útján hasznosít hosszú ideje. Helyesen hivatkozott a felperes arra, hogy a Pp.191. § (1) bekezdése értelmében az alpereseknek kötelességük lett volna az eredeti okirat (bérleti szerződés) bemutatása. Erre nem került sor, a XIV.r. alperes úgy nyilatkozott, hogy az okirat csupán másolatban áll rendelkezésére. Ezek után az egyszerű másolatnak nem tulajdonítható a Pp. 196. § (1) bekezdésében foglalt bizonyító erő. Mindez azonban - figyelemmel a Pp. 199. §-ának rendelkezésére is - nem teszi lehetővé az okirat bizonyítékként való értékelésének teljes mellőzését, hanem a tárgyalás és a bizonyítás összes adataival egybevetve, azokat a maguk összességében értékelve kell állást foglalni az alperesek által állított bérleti jogviszony fennállása kérdésében. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően a Pp.206. § (1) bekezdésében foglalt mérlegelés útján látta bizonyítottnak a XI.r. alperes és a XIV. r. alperes közötti bérleti szerződés fennállását a rutinpálya tekintetében. A jogviszony alanyai a szerződést fennállónak, a másolatban csatolt szerződésmódosítás aláíróit képviselőikre jogosultnak ismerték el és a XIV. r. alperes - az elsőfokú iratok között az ezirányú hivatkozás ellenére fel nem lelhető, de a másodfokú eljárás során Pf.6/A/1. alatt csatolt - számlamásolattal igazolta, hogy a rutinpálya használatáért jelenleg is bérleti díjat fizet a XI. r. alperes számára.

Ezen peradatok alapján tehát megállapítható, hogy a tulajdonostársak között a közös tulajdonban álló ingatlan birtoklása és használata (hasznosítása) kérdésében több évtizede kialakult és változatlanul fennálló, a tulajdonostársak által legalább ráutaló magatartással

(Ptk.216. § (1) bekezdés második fordulata) elfogadott, ezáltal a Ptk.140. § (2) bekezdése szerinti szótöbbségi határozaton alapuló használati megosztás van hatályban, amely az érintett rutinpálya tekintetében a XI. r. alperes részére a kizárólagos birtoklást, használatot és hasznosítást biztosítja.

A közös tulajdonban álló ingatlan használata körében több évtizede kialakult, a tulajdonostársak által elismert használati megállapodás a tulajdonostársakat köti, annak egyoldalú, önkényes megváltoztatására nincs jogszabályi lehetőség. A helyes alperesi hivatkozás szerint a felperes az ingyenes vagyonátadási szerződés 2. pontjának utolsó előtti bekezdésében egyébként is maga vállalta kötelezettségként, hogy az ingatlanrészek tulajdonostársakat illető kizárólagos használati jogának fennállását nem vitatja.

A XI. r. alperes részére - a rutinpálya használata tekintetében - többletjogosultságokat biztosító használati megosztást, másrészt a fentebb kifejtettek szerint a vagyoni jogi juttatás 1997. évi CXLI. törvényben meghatározott célját és rendeltetését egyaránt sértene a közös tulajdon megszüntetésének felperes által kért módja, hiszen azt eredményezné, hogy nem a felperes kizárólagos használatában lévő, ezáltal a korábban a felperesi szervezet elhelyezését, alapszabályban meghatározott működési célját szolgáló ingatlanrész, hanem a XI. r. alperes kizárólagos használatában lévő és általa hosszúideje, ellenérték fejében hasznosított ingatlanrész kerülne annak önálló ingatlanná alakításával a felperes tulajdonába.

A kifejtettekre figyelemmel a perben nem annak volt döntő jelentősége, hogy a XIV. r. alperes rendelkezett-e az eljárás bizonyos szakaszában - és ha igen, úgy milyen mértékű - tulajdoni illetőséggel, hanem annak a körülménynek, hogy mi volt a felperes vagyoni juttatásban részesítésének jogszabályban megfogalmazott rendeltetése, továbbá, hogy a rutinpálya a XI. r. alperes kizárólagos használatában álló ingatlanrészen fekszik, mely tekintetében a XI. és XIV. r. alperes között bérleti jogviszony áll fenn. Ez pedig megteremti annak megállapításának az alapját, hogy a közös tulajdon megszüntetésének felperes által kért módja a XI. r. és a XIV. r. alperes méltányolható érdekeit súlyosan sérti.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla a felperes keresetét elutasító ítéleti rendelkezést a Pp.253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta. A másodfokú bíróság észlelte, hogy a felperes által kért megosztási mód folytán a felperes kizárólagos tulajdonába kerülő ingatlanrészen az "A" Zrt. javára 28 m² területre földkábel vezetékjog került ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre. Ez a körülmény mindenképpen szükségessé tette volna még az elsőfokú eljárás során a vezetékjog jogosultjának meghallgatását, nyilatkozatának beszerzését és ehhez képest a perben állásának megfontolását. Erre nem került sor, ugyanakkor a kereseti kérelem érdemi megalapozatlanságára és elutasítására figyelemmel az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy ezen eljárásjogi szabálysértés a per érdemi eldöntésére nem volt kihatással, nem teszi szükségessé a tárgyalás megismétlését, illetőleg kiegészítését, így az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének Pp.252. § (2) bekezdésében foglalt indokoltsága nem állt fenn.

Az ítélet tábla az alábbiakra tekintettel ugyanakkor alaposnak ítélte a perköltségre irányuló felperesi fellebbezést.

Etekintetben mindenekelőtt utal arra, hogy az elsőfokú ítélet nyilvánvaló elírás folytán a III.r. alperes helyett a jogi képviselő nélkül eljáró II.r. alperes javára is marasztalta a felperest ügyvédi díj megfizetésére, az ítélet tábla azonban a perköltségviselésről való határozathozatal során ezen elsőfokú rendelkezés valós tartalmára volt figyelemmel.

A lefolytatott szakértői bizonyítás és a Pp.26. §-ának rendelkezése alapján - tekintettel az 1/2008.(V.19.) PK. vélemény VII. f. pontjában foglaltakra - a pertárgy értéke az ítélet tábla által 10 millió forintban került meghatározásra. Ennek megfelelően a pernyertes alpereseket a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja értelmében 500.000.-Ft + ÁFA ügyvédi munkadíj illelhetné meg. Az ügyvédi munkadíj meghatározásakor azonban figyelemmel kell lenni arra, hogy a III., VI., VII. és XI. r. alperesek - csakúgy, mint a XIII. és XIV. r. alperesek - képviselőtét személyében azonos ügyvéd látta el. Nyilvánvaló tehát, hogy az eljáró ügyvédek által képviselt több alperes érdekében kifejtett tevékenység - a védekezés ténybeli és jogi átfedéseire figyelemmel - nem követelt meg annyi ráfordítást, mintha minden alperes képviselőtét külön jogi képviselő látta volna el. Erre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú eljárásra megállapítható ügyvédi munkadíjat a fentebb megjelölt rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a rendelkező részben foglalt összegre mérsékelte, ugyanakkor nem érintette a XIII. és XIV. r. alperesek javára megítélt - és etekintetben vitássá nem tett - készkiadás összegét (2x30.000.-Ft).

Az érdemben eredménytelenül fellebbező felperes a Pp.78. §-a alapján köteles megfizetni a jogi képviselővel eljáró alperesek javára a másodfokú eljárásban kifejtett tényleges ügyvédi tevékenységgel arányos munkadíjból álló (áfát is magában foglaló) másodfokú perköltséget. A felperes személyes illetékmentességére figyelemmel a feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Győr, 2013. január 9. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

Kiadó:

